

ASHLEY RAMSDEN
SUE HOLLINGSWORTH
Hikâye Anlatma Sanatı

ASHLEY RAMSDEN İngiltere'deki Emerson Koleji'ne bağlı Uluslararası Hikâye Anlatma Okulu'nda ders veriyor ve dünya çapında hikâye anlatıp kurslar düzenliyor. Tiyatro ve hitabet kökenli olan Ramsden'in hikâye anlatmayı öğretmek için kendi geliştirdiği yöntemler ve anlatıcılara verdiği özel ses alıştırmaları bulunuyor. Özellikle, çok sevilen "Bir Noel Şarkısı", "Nasrettin Hoca'nın Olağanüstü Maceraları", "Tistou ve Umut Eken Adam" gibi tek kişilik şovlarıyla tanınıyor.

SUE HOLLINGSWORTH İngiltere'deki Emerson Koleji'ne bağlı Uluslararası Hikâye Anlatma Okulu'nda ders veriyor ve dünya genelinde hikâye anlatıp kurslar düzenliyor. Gerçek hayat hikâyelerini öğretmede ve anlatmada geniş tecrübe sahibi olan Hollingsworth, vahşi doğada hikâye anlatma turlarına rehberlik ediyor, ayrıca hikâye anlatma inzivaları düzenliyor. "Yolda Giderken", "Cennetin Dışında" ve "Fırtınayı Yönetmek" gibi doğayla yeni bir ilişki kuran anlatımlarıyla tanınıyor.

The Storyteller's Way. Sourcebook for inspired Storytelling

© 2013 Hawthorn Press

İletişim Yayınları 2422 • Başvuru Kitapları 106

ISBN-13: 978-975-05-2134-8

© 2017 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2017, İstanbul

EDITÖR Bahar Siber

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Bahri Özcan

DİZİN Emre Bayın

BASKI Sena Ofset • SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ASHLEY RAMSDEN
SUE HOLLINGSWORTH

Hikâye Anlatma Sanatı

Hikâye Anlatıcısının Rehberi

The Storyteller's Way
Sourcebook for inspired Storytelling

ÇEVİREN *Ali Bucak*

*Bu kitap, Őukranla ve sevgiyle, 1994 ila 2002
yılları arasında Uluslararası Hikâye Anlatma
Okulu'nda eğitim alan öğrencilere ithaf edilmiştir.
Sizler olmasanız bu kitap olmazdı.*

– S.H. ve A.R.

*Galler'in kalbindeki, tüm bu yolculuğun
içinde başladığı eski meşe ağacına.*

– A.R.

*İlk hikâye anlatıcım olan babam Melville James
Castle'a (1927-2008), uçuk bir hikâye anlatırken
omuzlarının keyifle sallandığını hâlâ görür gibiyim.*

– S.H.

İçindekiler

SUNUŞ	13
TEŞEKKÜR	19
Başlarken	21
Önsöz	23
Giriş	25
Neye ihtiyacınız olacak?	26
1. Bölüm İlk Adımlar	29
1. Kemikler	33
Alıştırma 1 – Satır başları	33
Alıştırma 2 – Harita çıkarma	34
Alıştırma 3 – Hikâyenin içine girmek	35
Alıştırma 4 – Serbest anlatım	36
2. Etli kısım	37
Alıştırma 5 – Ruh hali haritası	37
Alıştırma 6 – Hayalde canlandırma	38
Alıştırma 7 – Ne bildiğinizi bilmiyorsunuz!	41
Alıştırma 8 – Mükemmel oranlar	42
Colin ve Marangoz	47
2. Bölüm Duyular	49
1. Fiziksel	50
Alıştırma 1 – İşitme ve dokunma	50
Alıştırma 2 – Koku	51

Alıştırma 3 – Tatma	51
Alıştırma 4 – Görme	52
2. Hayali	54
Alıştırma 5 – Dokun ve anlat	54
Alıştırma 6 – Her resim bir hikâye anlatır	54
Alıştırma 7 – Ses ortamı	55
Alıştırma 8 – Kelimeleri bulmak	56
<i>Ses</i>	58
<i>Dokunma</i>	58
<i>Koku ve tat</i>	59
<i>Görme</i>	59
Elma Ağacı ile Gül Ağacı	63
3. Bölüm Ritim ve Tekrar	65
Alıştırma 1 – Aile ritimleri	66
Alıştırma 2 – Çocuk oyunları	70
Alıştırma 3 – Konuşarak yürümek	72
Alıştırma 4 – Şimdi hep beraber	73
Alıştırma 5 – “R” noktası	75
Küçük Opossum	78
4. Bölüm Kutupsallık	81
Alıştırma 1 – Zıtlar	84
Alıştırma 2 – Zıtları duymak	84
Alıştırma 3 – Zıtları tanımak	88
Alıştırma 4 – Daha fazlasını ver	90
Yapacak Daha Önemli İşler	95
5. Bölüm Mizaçlar	97
Alıştırma 1 – Çocuk haliniz	98
Alıştırma 2 – Basit, dostum Watson!	104
Alıştırma 3 – Mizacı saptamak	105
Alıştırma 4 – Grimm Masalları	106
Alıştırma 5 – Dört başlangıç	110
Alıştırma 6 – Dört kapanış	110
Dört İşe Yaramaz	115
6. Bölüm Eşikler	117
Alıştırma 1 – Kesişme noktaları	118
Alıştırma 2 – Zaman işaretleri	119
Alıştırma 3 – Mekân değiştirme	119
Alıştırma 4 – Eşiği saptamak	120
Alıştırma 5 – Yaşasın farklılık!	121

Alıştırma 6 – Doğal duraklama noktaları.....	123
Alıştırma 7 – Burada neler oluyor?	123
Fırıncı Düzensi	130
7. Bölüm Hız	133
Alıştırma 1 – Bay Hızlı ve Bay Yavaş.....	134
Alıştırma 2 – Trafik polisi.....	134
Alıştırma 3 – Yardımsever orkestra şefi.....	135
Alıştırma 4 – Hız kamerası.....	137
Evimde Kim Var?	140
8. Bölüm Jest	141
Alıştırma 1 – Su seviyeleri.....	142
Alıştırma 2 – Uzaydaki yönler	144
Alıştırma 3 – Hikâyeyi canlandırmak	146
Alıştırma 4 – Jestleri mükemmelleştirmek.....	148
Alıştırma 5 – Altın iplikler.....	148
Alıştırma 6 – Arka alan	150
Alıştırma 7 – Önce, sırasında ve sonra.....	152
Yağmur ve Genç Kadın	155
9. Bölüm Bakışlar	157
Alıştırma 1 – Kişiden kişiye	159
Alıştırma 2 – Resimden resme.....	160
Alıştırma 3 – Kuvvetli ve zayıf yönler.....	160
Alıştırma 4 – İlkenin uygulanması.....	162
Alıştırma 5 – Bölünmüş bakış.....	164
Kılıç Ustası ile Hikâye Anlatıcısı	169
10. Bölüm İlişki Kurma	171
1. Kendimiz olmak	172
Alıştırma 1 – İyi zamanlar.....	172
Alıştırma 2 – Var olma	173
2. Karşılık verme	175
Alıştırma 3 – Tepkilerinizi gösterme.....	175
Alıştırma 4 – Tüm imkânları kullanmak.....	176
3. Canlandırma	177
Alıştırma 5 – Bak güneş çıkıyor.....	178
Alıştırma 6 – Merkezi seçmek.....	179
4. Yaratma	180
Alıştırma 7 – Yaratmak ve canlandırmak.....	180
Alıştırma 8 – Tepki verme ve olma.....	181
Böcek Olğa	186

11. Bölüm Sessizlik	189
Alıştırma 1 – Sessizliği araştırmak.....	193
Alıştırma 2 – Sessizliği işaret etmek.....	194
Alıştırma 3 – Sessizliği riske atmak.....	195
Alıştırma 4 – Hayal gücü hareketleniyor.....	197
Alıştırma 5 – Hayal güçlerinin buluşması.....	199
Alıştırma 6 – Duyguların dünyası.....	200
Alıştırma 7 – şahit olunan sessizlik.....	202
Kısa Gotami	206
12. Bölüm Dil Seviyeleri	207
1. Törenselle	208
2. Saraylı	210
3. Nötr	211
4. Sosyal	211
5. Jargon	211
Alıştırma 1 – Beş seviye.....	212
Alıştırma 2 – Abartmak.....	216
Alıştırma 3 – Darmadağın etmek!.....	219
Armut Tohumu	221
13. Bölüm Ses	223
Alıştırma 1 – Nefes hikâyesi, kısım 1.....	224
Alıştırma 2 – Nefes hikâyesi, kısım 2.....	226
Alıştırma 3 – Akvaryum balığı.....	227
Alıştırma 4 – Kendinizi merkezlemek.....	229
Alıştırma 5 – Merkez dışı olmak.....	230
Alıştırma 6 – Beş dakikalık ses ısıtma çalışması.....	232
Alıştırma 7 – Ses oyunları.....	234
Alıştırma 8 – Huum, kısım 1.....	236
Alıştırma 9 – Huum, kısım 2.....	238
Alıştırma 10 – şiş.....	239
Alıştırma 11 – Tekerlemeler.....	241
Alıştırma 12 – Yemek çubukları.....	242
Alıştırma 13 – şişman tavuk.....	243
Alıştırma 14 – Sesin yüksekliği.....	245
Alıştırma 15 – İki aile.....	248
Alıştırma 16 – Eksik halka.....	249
Alıştırma 17 – On beş dakikalık ses ısıtma çalışması.....	250
Çilek Kız	253

14. Bölüm Basit Ayrıntılar	255
1. Program yapmak	255
2. Hazırlanma	258
3. Düzeni kurmak	259
4. Işıklandırma	261
5. Isıtma	262
6. Daha öncesinde	262
7. Başlamak	263
Marangoz	265
15. Bölüm Derindeki Akım	267
Altın Anahtar	277
<i>KAYNAKÇA</i>	279
<i>ÖNERİLEN HİKÂYE KAYNAKLARI</i>	283
<i>DİZİN</i>	286

SUNUŞ

Bizler kadim bir kültürün çocuklarıyız. Kadim kültürün anlatan ve dinleyen çocukları. Eski zamanlarda; soğuk kış gecelerinde köy evlerinin büyük salonlarında, tatlı esintili bahar aylarında ateşin başında, sıcak meltemlerin estiği yaz aylarında bir ceviz ağacının altında toplanıp hikâyeler dinlemiş atalarımız. Hem dinler hem anlatırlarmış. Anlatmak ve dinlemek; muhabbetin, birlik olmanın öteki adıymış. Kim anlatırmış dersiniz bu hikâyeleri? Dengbejler, âşıklar, gezgin hikâye anlatıcıları, meddahlar. Anadolu topraklarının anlatıcısı, binbir surette dolanır dururmuş. Böylece hikâyeler Anadolu'nun semalarında bulut gibi asılı kalır, oradan kalplere, ruhlara işler, birlik duygusunu örermiş. Şifahen anlatılan bu hikâyeler, ağızdan ağıza, kulaktan kulağa binlerce yıllık yoldan geçerek, anlatanın ruhuna, kalbine dokunur, onun rengine bürünüp bir sonraki kuşağa aktarılmış.

Hikâyeler bizi birbirimize bağlar. Hikâyeler zor zamanlarda bize yol gösterir, yoldaş olurlar. Hikâyeler bu evreni anlamamız ve yeni evrenler kurabilmemiz için bizlere eşlik ederler. Hikâyeler varlığımızı anlamlandırmamıza yardımcı olurlar. Şifahen anlatılan hikâyeler; yani masallar, mitler, efsaneler, destanlar, söylenceler, fıkralar, meseller, kalplerinde insanlığın bilgi birikimini ve deneyimini barındırırlar. Anlatıcının dilinde gönülden gönüle aktarılıp yaşar, kuşaktan kuşağa uzanabilirler.

Modern kültürün hüküm sürmeye başlamasıyla, hikâye anlatıcıları da şifahen anlatılan ve bize yoldaşlık eden hikâyeler de yok olmaya yüz tutmuş gibi. Anlatıcılarımızı unuttuk. Kadim köklerimizden kopmaya; kendimizden, fitratımızdan ve doğadan uzaklaşmaya başladık. Anlatıcıların yerini televizyonlar ve internet aldı. Bu cihazlar aracılığıyla da binlerce hikâye anlatılıyor elbette ki. Bu cihazlar da birer anlatıcı. Ancak modern çağın teknolojik aygıtları, sadece önceden kaydedilmiş hikâyeleri aktarıyor. Anadolu'nun kadim anlatıcıları ise anlatıyor. Aktarmak tek yönlü gelişen bir eylem. Oysa anlatmak, hem anlatıcıyı hem de dinleyiciyi içine alan, çift yönlü bir eylem. Bu çift yönlülük iletişimi doğuruyor. Hülasa, diyebiliriz ki şifahi anlatma sanatı, aynı mekânda ve zamanda, anlatan ile dinleyenin birbiriyle iletişime geçmesi, muhabbet etmesidir.

Anadolu'nun anlatı geleneğinde, hikâyenin sonunda gökten üç elma düşer. Elmalardan biri anlatıcıya, biri dinleyene, diğeri de hikâyeye gider. Gökten düşen elmalar, bize kutsal bir rakam olan üçün sembolik anlamını hatırlatır. Kutsal birlik! Bu kadim kültür, bize anlatan, dinleyen ve hikâye arasındaki kutsal birliği işaret ediyor. Birisi eksilse anlatı sanatı vuku bulmuyor. Bu üçlemeye göre, anlatıcıya hikâyeyi dinleyici anlatıyor. Anlatanla dinleyen arasındaki kalpten kalbe temas, bu kadim sanatı var ediyor. Bu nedenle; teknolojik cihazlar yaşayan, nefes alan, nabızı atan, dinleyicisinin gözlerinin içine bakıp ruhunun derinliklerine dalan, onun neye ihtiyaç duyduğunu sezerek hikâyesine buna göre yön veren anlatıcıların yerini isteseler de alamıyorlar. Zira kalpten kalbe akan muhabbet, insanlığın binyıllardır süregelen ve her daim yinelenen bir ihtiyacı. Bu ihtiyaç, dünyada son kırk yıldır daha fazla hissedilmeye başladı. Şifahi anlatma geleneklerine duyulan ilgi ve merak, kayda değer biçimde arttı. Artık dünyanın her yerinde sözlü kültürün önemli bir ögesi olan hikâye anlatma sanatı, hak ettiği değeri yeniden buluyor. Ekmek parasını hikâye anlatarak kazanan insanların sayısı her geçen gün artıyor, üniversitelerde hikâye anlatıcıları yetiştiren bölümler açılıyor; alanında usta anlatıcılar yeni nesil anlatıcılar yetiştiriyor; hikâye anlatıcılığı üzerine festivaller, konferanslar, seminerler düzenleniyor ve alana çok büyük katkıda bulunan kitaplar basılıyor.

Ülkemizde de son yıllarda hikâye anlatıcılığı alanında çok güzel ve sevindirici gelişmeler yaşanmaya başladı. Anlatıcıların ve bu alanda verilen eğitimlerin sayısı çoğalıyor. Kadim bir kültürün çocukları olan bizler, atalarımızdan bize yadigâr kalan masal, mit, destan, efsane kelimelerini duyunca heyecanlanıyoruz. Masal geceleri, festivaller, şenlikler çoğaldıkça daha çok bir araya geliyor, daha çok dinliyor, daha çok anlatıyor, daha çok muhabbet ediyoruz. Toprak ananın bereketli kucağında, yerin yedi kat derinliklerinde saklanan hikâye anlatma geleneği, saklandığı yerden gün yüzüne çıkıyor, o ruh yeniden canlanıyor. Bin yıllık hikâyeler, çağdaş anlatıcıların dilinde yeniden can buluyor. Ne güzel değil mi?

* * *

Ben hikâye anlatıcılığıyla bu topraklarda tanışmadım. Yaşam yolculuğum beni Almanya'ya götürdüğünde, hikâye anlatıcılığı sanatından haberim dahi yoktu. Berlin Sanat Üniversitesi'nde tiyatro pedagojisi yüksek lisansı yapmak için çıkmıştım yola. Yol bana gülümsedi ve elemelerden geçip bölüme girmeye hak kazandım. 2008 yılıydı. Bölümde birçok farklı disiplinden dersler almaya başladık. Bunlardan biri de hikâye anlatıcılığı idi. Her hafta çarşamba günleri 16.00-18.00 arası toplanıp Avrupa'nın farklı şehirlerinden gelen anlatıcıların anlattığı hikâyeleri dinliyorduk. O zamanlar Almanca pek iyi değildi. Ama anlatılan her şeyi anlıyordum. Yaşayan insanın ruhundan kopup gelen bu sanatın büyüü beni kendine öyle çekti ki, ona âşık oldum. Ve bu alanda, sadece bu alanda çalışmaya karar verdim. Tüm bilgi birikimimi ve deneyimimi hikâyelerin, anlatma sanatının hizmetine sunmak istiyorum. 2011'de yüksek lisansım bitince, aynı üniversitede açılan "Sanatsal Anlatım-Eğitimde ve Sanatta Hikâye Anlatıcılığı" bölümüne burslu girdim. 2012'de Türkiye'deki ilk hikâye anlatıcılığı eğitimimi vermek üzere İstanbul'a geldiğimde, babam bana şöyle dedi: "Kızım, senin deden de hikâye anlatıcısıydı. Onu başka köylerden çağırırlardı. Gittiği yerlerde masallar, efsaneler anlatırdı. Karşılığında da peynir, ekmek, elma alırdı." Dedem bana hiç masal anlatmamıştı. Çocukluğumdan dedemle ilgili olarak tek hatırladığım şey, onun çok sinirli bir ih-

tiyar olduğuydu. Meğer o “huysuz ihtiyar” civarda pek sevilen, gezgin bir anlatıcıymış. Dedemin mesleği, yaşam yolculuğumda beni bulmuş, yolunu tamamlamak istiyordu sanki. Bunu bir işaret sayıp kendimi bu yola daha çok adadım.

2013 yılında Almanya’daki son eğitimimi de tamamlayıp Türkiye’ye temelli döndüm ve anlatıcılık alanında çalışmalar yapmaya başladım. Yalnız değildim tabii, bu alanda çalışan meslektaşlarım, öğrencilerim ve yurt dışından davet ettiğim hocalarımla birlikte canla başla çalıştık. Derken 2014’ün Ekim ayında bir gün, sevgili yol arkadaşlarım Ayşe Senem Donatan ve Şeyda Çevik’le bir hayalimi paylaştım: Hikâye anlatıcılığı alanında çalışmalar yapan uluslararası bir merkez kurmak istiyordum. Senem ve Şeyda hayalime ortak oldular, hep birlikte içimize düşen tohumu büyütmeye başladık.

Almanya’da aldığım eğitimler, sanatımın ve pedagojik anlayışımın “aklı” oldu diyebilirim. Ben ise kendi yolunu bulmak, kendi dilimi oluşturmak, aldığım eğitimleri yaşadığım toprakların kadim ruhuyla birleştirmek, kendi canımdan ona can katmak istiyordum. Hem bir anlatıcı hem de anlatım sanatını öğreten bir pedagoğ olarak kendi sesimi arıyordum. Bu arayışım hâlâ devam ediyor, umarım ömür boyu da eder. İşte arayış sürecimin bir safhasında, çok uzun zamandır ismini duyduğum Ashley Ramsden ile Sue Hollingsworth’un bu kitabı geçti elime. Kitabın içinde hem bana yol gösteren, ruhumu besleyen hikâyeler, hem anlatı sanatının felsefesine dair metinler, hem de anlatım sanatını öğretmeme yardımcı olacak yepyeni metodlar buldum. Oldukça zengin, ilham verici, derin bir ruhu olan bir kitaptı bu. Çok heyecanlandım. Kitabı keşfetmemden tam bir yıl sonra, 2015 Temmuz’unda Ashley Ramsden’i Türkiye’de ağırladık. Kendisi Türkiyeli hikâye severlere ormanın içinde bir hafta boyunca anlatıcılık eğitimi verdi. Ashley bu “Ormanda Masal Kampı” boyunca, tıpkı bir Anadolu evliyası gibi, bize anlatma sanatının büyüsünü, kalpten paylaşımının önemini anlattı da anlattı. O anlattı biz büyülendik, biz büyülendik o anlattı. Bu kampta, Senem ve Şeyda ile birlikte, Ashley’e uluslararası bir hikâye anlatıcılığı merkezi kurma girişimimizden de bahsettik. Ashley, bize sorular sorarak fikrimizin can bulmasına yardımcı oldu. Yıllanmış deneyimini ve bilgi birikimini bizimle paylaşarak yol göster-

ricilerimizden biri oldu. Ashley'le buluşmamızdan kısa bir süre sonra, 2015 Ağustosunda SEİBA Uluslararası Hikâye Anlatıcılığı Merkezi'ni kurduk. Ekip olarak kurulduğu günden bu yana merkezimizde her yaşta insana eğitimler veriyor, hikâyeler anlatıyor, alanında uzman ustaları Türkiye'li hikâye severler ve genç anlatıcılarla buluşturuyoruz. Ayrıca kendimize, hikâye anlatıcılığı alanında yazılmış değerli kaynakları Türkçeye nasıl kazandırabiliriz gibi sorular da soruyoruz.

Bu kitabın Türkçeye çevirilmesi fikri de, işte bu soruları sorduğumuz bir anda ortaya çıktı. Ashley'e ve Sue'ya düşüncemizden bahsettik. Çok sevindiler. Derken, yayınevi arayışlarımız başladı ve çok kısa bir süre sonra İletişim Yayınları bu değerli kitabı yayın programına aldı. İşte şimdi kitap size kadar ulaştı ve sizin dünyanızda yepyeni yolculukların başlamasını, yeni projelerinizde size ilham olmayı heyecanla bekliyor.

Ümit ediyorum ki bu kitap genç hikâye anlatıcılarına, anlatma sanatıyla yeni tanışanlara, hikâye anlatıcılığını iş yerinde kullanmak isteyen yöneticilere, derslerinde hikâyelerden yararlanmak isteyen öğretmenlere, çocuklarına daha iyi hikâye anlatmak isteyen ebeveynlere ve daha nicelerine ışık olur ve yollarını aydınlatır.

NAZLI ÇEVİK AZAZI
Hikâye Anlatıcısı ve Eğitmeni
20 Eylül 2016

TEŞEKKÜR

Geçtiğimiz on yıl boyunca bizi itekleyerek “Kitabı hâlâ yazmadınız mı?”, “Őimdiye kadar çoktan halletmiŐ olmalıydınız” veya “Bittiğinde ben Japoncaya çevireceğim!” gibi faydalı sözlerle çalışmaya yönlendiren, pek çok öğrenciye, arkadaşımıza ve meslektaşımıza teşekkür ederiz.

Ayrıca Roi-Gal Or ve Yvette Dellsperger’e, Uluslararası Hikâye Anlatma Okulu’ndaki arkadaş ve meslektaşlarımıza; alıştırmaları bizim için kontrol eden Roi, Madeleine Grove, Livia Morvay ve Stella Kassimati dahil pek çok kişiye; ilk bölümleri okuyup değerli yorumlarda bulunan Jan Castle’a; güzel tavsiyeleri için Anne Searancke’ye; öğretip, yazıp, silip, tekrar yazmalarımız sırasında bize fedakârlıkla destek olan (ve tahammül eden) Cape Town’dan Jenny ve Norman Skillen’e; sadece birkaç sayfayı okuduktan sonra doğruca bize gelip büyük cesaret veren yayıncımız Martin Large’a; zor geçiŐ döneminde bağışlar ve yardımlarla bizi destekleyen pek çok kişiye (sizler kim olduğunuzu biliyorsunuz!); senelerce Hikâye Anlatma Okulu’nun yemek ve bakımını sağlayan Paul Matthews, Duncan Mackintosh, Nancy Mellon, Alexander Mackenzie ve Malcolm Green’e; yaratıcılığımızın serpilip gelişmesine imkân tanıyan Emerson Koleji’nin 1994-2000 yılları arası personeline ve geniş camiasına; spiritüel yazılarıyla bize yol gösterici ve ilham kaynağı olan Rudolf Steiner’e; bu bilgeliği koruyup bize aktaran

geçmişteki tüm hikâye anlatıcılarına ve nihayet hikâyelerin kendilerine teşekkür ederiz.

Ayrıca aşağıdakilere, telif malzemenin kullanımına izin verdikleri için teşekkür ederiz:

Çocukların Oynadıkları Oyunlar'dan bölümler, Kim Brooking Payne (1998), Hawthorn Press.

“Böcek Olga”, bu versiyonu İsrail, Harduf'taki “Şifalı Kelimeler” festivalinde anlatan hikâye anlatıcısı Karin Ferry.

“Bay Kurt”, *Matemde Hikâyeler*'den, Alida Gersie (1991), Jessica Kingsley Publishers'ın (Londra ve Philedelphia).

Bir Torba Ayıışığı'ndan “Şişman Tavuk”, Alan Garner, Harper Collins.

Başlarken

Bir zen öğrencisi ustasını ziyarete gelmişti. Ustası yaşlı ve çelimsizdi. Öğrenci onun pek uzun yaşamayacağını biliyordu. Onun karşısında saatlerce sessizce oturdu, yanlarındaki bir mangal da onları ısıtıyordu. Sonra usta, elini cübbesinin içine attı ve bir kitap çıkardı.

“Bunu sana veriyorum,” dedi, “içinde uzun yıllar boyunca yaptığım meditasyon ve çalışmanın bana kazandırdığı tüm bilgelik var. Onun kıymetini bil.”

Öğrenci saygıyla eğilerek kitabı aldı. Sonra onu açmadan hemen yandaki mangalın içine attı ve kitap yanarak kül oldu. Artık yeni usta oydu.

Nasrettin Hoca, bir müzik aleti çalmayı öğrenmek istiyordu. Sonunda tam hayal ettiği gibi bir şey buldu ve onu evine getirdi, fakat “sol sol sol sol sol sol sol” diye saatlerce aynı notayı çalıyordu. Karısı artık delirecekti.

“Ne yapıyorsun sen Hoca? Senden başka herkes bu aletle gamlar, kadanslar, mazurkalar çalıyor!”

“Biliyorum,” dedi Nasrettin Hoca, “onların hepsi de bu notayı arıyor.”